

„Edinost“

izhaja dvakrat na dan, razen nedelj in praznikov, zjutraj in zvečer ob 7. uri. O ponedeljkih in po praznikih izhaja ob 9. uri zjutraj.

Naročnina znaša:

Obe izdaji na leto gld. 21.—
Za samo večerno izdanje 12.—
Za pol leta, četrt leta in na mesec razmerno.

Naročnino je plačevati naprej. Na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Na drobno se prodajajo v Trstu zjutranje številke po 3 nvč. večerne številke po 4 nvč.; ponedeljske zjutranje številke po 2 nvč. Izven Trsta po 1 nvč. več.

EDINOST

(Večerno izdanje.)

GLASILO POLITIČNEGA DRUŠTVA „EDINOST“ ZA PRIMORSKO.

Telefon št. 870.

4 nvč.

V edinosti je moč!

Oglasi

se računajo po vrstah v petitu. Za večkratno naročilo s primernim popustom. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu. Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema upravništvo. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst.

Uredništvo in tiskarna se nahajata v ulici Carintia št. 12. Upravništvo, odpravnništvo in sprejemanje inseratov v ulici Molin piccolo št. 3, II. nadstr.

Izdajatelj in odgovorni urednik Fran Godnik.

Lastnik konsorcij lista „Edinosti“.

Natisnila tiskarna konsorcija lista „Edinosti“ v Trstu.

Brzobjavna in telefonična poročila.
(Novejše vesti.)

Praga 6. V današnji seji deželnega zbora je deželni odbor predložil poročilo o ustanovitvi štirih novih okrožnih in enajst novih okrajnih sodišč. Ta nova sodišča so potrebna vsled novega civilno-pravnega reda.

Opava 6. V deželnem zboru je deželni predsednik odgovoril na več interpelacij, tičečih se jezikovnih odredbe za Šlezijo, kakor tudi na jedno interpelacijo glede odprave rečenih odredb in uravnanja jezikovnega vprašanja zakonitim putem. Deželni predsednik je rekel, da se za justična oblastva v Šleziji niso izdale nikake posebne tajne jezikovne odredbe. Okrajna glavarstva v jezikovno mešanih okrajih so dobila samo ukaz, naj rešujejo vloge kolikor možno v istem jeziku, v katerem so se vložile. To pa odgovarja ustavnemu načelu o jezikovni enakopravnosti. Te odredbe se ne morejo preklicati, ker bi s tem prišlo v nevarnost pravovarstvo, katerega imajo podajati oblasti.

Berolin 6. »Nat. Ztg.« javlja: Predlog nemške vlade, naj bi se v Samoa odposlala komisija, obstoječa iz treh členov, je bil konečno od Anglije vsprejet, ker so ga bile takoj odobrile tudi Združene države v Ameriki.

Berolin 6. »Nordd. Allg. Ztg.« javlja: Po neki brzobjavki, ki je došla semkaj, se je obsedanje Ičau-a izvršilo popolnoma mirno. Postopanje Nemcev je imelo že ta uspeh, da se je na povelje kitajskega cesarja preložilo vojaštvo v Ičau-fu, da varuje poslaništva in rudniške uradnike.

Stockholm 6. Državni zbor je dovolil v ukupnem glasovanju 2,388.000 kron, da se nakupi pušek in 2,200.000 kron za utrdbe.

Mentone 6. Danes predpoludne se je tukaj odkril spomenik blagopokojne cesarice Elizabete. Na slavnosti, ki je napravila globok utis, je bilo zelo veliko občinstva.

PODLISTEK.

MLINAR.

Spisal Vrhmoški.

»Kaj pa ti je za božjo voljo, kaj si tako zamisljen? Mar ne pojdeš še v krtovo deželo?«

»A, kaj si ti Jože?« je pozdravil Janko prijatelja.

»Zdiš se mi popolnoma tuj; skoro poznal bi te ne; idi, idi, da se malo okrepčava.«

»Jaz se ne okrepčam več, sem preveč — oslabele«, je dostavil Janko s tresočim glasom.

»Saj nisi šalobarda, kaj pa ti je vendar?«

»Nič, nič.«

»Idi torej, danes plačam jaz; imam denarja ko peska, moj brat mi je izplačal delež, »križ« sem napravil«, to izreki je pokazal Jože polno pest zmečkanih petakov ter je pristavil, »idi Janko, danes plačam jaz, saj si ti večkrat plačal za-me.«

V nesreči človeku dobro dé in blaži mu bôl, če more drugemu razkriti svojo žalost, če more neko razbremeniti preobremenjeno sree svoje. Tako se je dal kmalo pogovoriti Janko in šla sta v — krêmo.

Prijatelja sta pila in pila. S početka je Janko molčal, počasi pa, ko so mu postale misli svobodnejše, začel je prijatelju razkrivati svoj položaj in

Nachod 6. Danes ob 6. uri in pol je došlo štiri sto mož vojaštva. Izgredniki so hoteli zažgati neko tovarno, kar so orožniki preprečili. Ogenj, ki je nastal v neki prodajalnici, so pogasili. Dvajset oseb, ki so se udeležile večerajšnjih izgredov, so zaprli. Radi aretiranja šestih fabriških delavcev so ustavili delo vsi ostali delavci v dotični tovarni. Vzrok, da so se pričeli izgredi, je ta, ker se delavcem v neki tovarni ni hotelo povišati plač.

Haag 6. Vabilo na mednarodno konferenco, ki se je razposlalo s posredovanjem nizozemske diplomacije, se spominja slavevredne inicijative cesarja Nikolaja, da se s konferenco razširi blaginja miru in se, ako možno, omeji pretirana oboroževanja. Nadalje povdarja vabilo interes, ki ga ima kraljica Vilhelmina na konferenci. Podlago razpravam — katerih se udeleži devetnajst evropskih držav, nadalje Združene države, Siam, Perzija, Kitaj in Japon — poda druga nota ruske vlade.

V obrambo.

V Ljubljani, dne 5. aprila 1899.

Torej hočete, da odgovarjam? Jaz, oziroma, da zavrnem jaz kanonado, ki jo je naperil »Slovenski Narod« proti Vam iz topov največega kalibra radi kritike, ki sem jo bil priobčil v »Edinosti« o razmerah v našem »Narodnem domu«.

Bodi torej!

»Narod« Vas tlači na najnižji nivo med slovenskimi listi. Že ta jeza, ki išče duška v takih pretiravanjih, Vam bodi v dokaz, da »Narodov« člankar dobro občuti nevšečnost pozicije, v kateri se nahaja.

Istotako pa, kakor je prisiljeno »Narodovo« potiskanje Vašega nivo, je neutemeljeno tudi ono, kar rečeni list podtika meni kakor — moj namen. Vse lomastenje »Narodovo« ima dvojni namen: da bi še bolj podkuril one kroge ljubljanske, ki

s tem odkladati svoje težko breme. Vse skrivnosti, ki bi jih drugače zamolčal, je razpoložil in odkril prijatelju. Bilo mu je, kakor da je jela hladna rosa padati na plamen, ki mu je prej žgal srce. Neštevilni zli duhovi, ki so ga spremljali popred, zginili so polagoma od njega; mesto propada, videl je pred seboj kmalu rožnato livado.

Kaj bi ne! Saj je imel pred sehoj dobrega tolažnika in preganjaleca kesa in dušnih britkostij in bojov. Jože ga je znal tako osrčevati in tolažiti pred grozečo prihodnostjo, da je postal Janko kmalu popolnoma miren in še celó vesel.

Pregnjal mu je vse dušne boje in vse britkosti, ki so ga tlačile.

»Osoda, le težka, kruta osoda je vsega kriva, ti pa si popolnoma nedolžen in tvoja vest ti gotovo nima ničesar očitati.« Tako je znal tolažiti Jože svojega prijatelja, mej tem pa je neprestano naročeval pijače in jedil. Pila sta pozno v noč, in obiskala še več drugih krčem. Ta večer se ni vrnil Janko domov, ampak ostal je v mestu se svojim prijateljem.

* * *

Napočil je usodni dan 23. rožnika. Lep dan je bil, vse je bilo živahno. Na polju je bilo vse polno veselih delavcev in delavk; krilati peveci pa so opevali in hvalili stvarnika in božjo naravo.

so že a priori zavzeti ne le proti »Edinosti« in nje »generalom«, ampak proti tržaškim Slovincem sploh; onim pa, ki ne čitajo »Edinosti« in ne vedo, kako in kaj pišete, in Vas torej tudi ne morejo soditi objektivno, da bi sugeriral menenje, da ste res nestrpni ljudje, ki ne morete živeti, ne da bi se ujedali.

In ta dvojni namen se doseza tudi — s to mislijo se že morate spoprijazniti, dragi gospod urednik! No, v odškodnino pa Vam bodi zagotovilo, da je v Ljubljani tudi takih, ki si ne dajejo sugerirati nikakega menenja, ker znajo čitati sami in soditi ter vedo prav dobro, kakšni nameni Vas vodijo, in ki vedo, da Vam ne prihaja ni na kraj misli — ker ste predobri rodoljubi za to — da bi napadali narodne institucije kakor take, ampak da grajate le nedostatke na istih.

Ta in izključljivo ta namen je bil tudi mojemu »napadu« na »Narodni dom«. Vse drugo, kar se podtika meni in Vam, je ravno le — podtaknjeno. Razsodni ljudje pa vedo, kako treba takirati podtaknjene namene.

Meni je bil namen jedino ta, da opozorim na nedostatke, o katerih toži vsakdo, ki je z rodoljubnim navdušenjem došel v »Narodni dom« in doživel razočaranje. Zaklicati sem hotel možem, ki imajo prvo besedo v tej imenitni narodni instituciji, naj varujejo narodni značaj »Narodnega doma«. Ali je to greh? Ako izvestni krogi menijo, da je, potem moram izpovedati kar naravnost, da mi ta »greh« prav čisto nič ne teži vesti.

»Narod« se krčevito okleplje jedinega ostrejšega izraza, ki sem ga rabil v dotični notici, in ga malone izključljivo porablja kakor podlago za vse napade na Vaš list. Prav to krčevito oklepanje pa je najboljši dokaz o slabosti pozicije člankarja »Narodovega«. Onim, ki ne poznajo ljubljanskih razmer in — oseb, bi pravil zastoj, oni pa, ki jih poznajo,

Po vasi so vriskali in peli veseli brezskrbni otroci, lovč pisane metulje. Duri vseh hiš so bile odprte na stečaj, le pri mlinarjevih je bilo vse zaprto, vse temno in tužno. Samo v gornji sobi je ležala ženica na postelji, kateri je stregla sosedinja; solze so ji zalivale oči, ihtela je in ječala. Spomini so jej uhajali v davno minilost. Kako jo je bolelo v duši, ko se je spomnila pokojnega moža svojega! Kako se ji je zatemnilo pred očmi, ko so ji zadonele v duhu njegove besede: »Bojim se, kaj bode po moji smrti; in če boš trpela, boš le sama kriva na tem. Le brani ga, le zakrivaj ga!« — Strašen je bil današnji dan za njo, huda doba ji je napočila. Z rokami si je zakrivala obraz uboga žena. Ležati ni mogla mirno, sree se ji je krčilo in solze so ji močile blede, nagubano kožo. Sosedinja jo je tolažila ter ji razkladala božje usmiljenje; a ona se ni dala utolažiti: jokala je neprestano. S strahom je gledala pred-se. Že je videla, kako prihajajo sodni može, ki jo skoraj vržejo iz postelje in iztirajo iz hiše, iz one hiše, v kateri je preživela toliko srečnih dni življenja svojega.

Huda je taka bôl, prevelika je bila razlika mej minolostjo in sedanostjo.

Naposled se je reva duh utrudil in je zaspala. Ali kakšne sanje so jo mučile!

(Pride še.)

vedo, na čegavo addresso je bila napisana ona metaforično [rabljena] beseda, pred vsem pa vedo, da je najmanjše veljala onim, ki so največ žrtvovali in še žrtvujejo za »Narodni dom«. Če se pa hoče kdo po vsej sili identifikovati z ono addresso — jaz mu ne morem pomagati.

»Edinost« je zlobna in nje dopisniki so seveda sami neznačajnejši, uskok, lažnjivec itd. Mi bi lahko vračali zob za zob, in bi lahko tudi »Narodu« zapeli pesmico o značaju in o resnicoljubju izvestnih oseb. Ker pa nočemo, da bi polemika zašla v tak tir, zato hočemo pustiti to in se zadovoljiti z lastno zavestjo o lastnem značaju.

Zatrim torej, da moja želja je jedino ta, da bi »Narodni dom« ohranil svoj narodni značaj, da ostane narodna hiša in da bi tudi na vseh svojih vnanjostih imel značaj reprezentacijske hiše naroda slovenskega!

A recite, kar hočete: sedanje razmere v »Narod. domu« niso take, da bi varovale ta svojstva! Mi prepuščamo — čelu »Narodovega« člankarja, da taji, da se Nemci ne shajajo v posebni sobi »Narodnega doma«, ali resnica je vendar ta, da se shajajo! Dotična soba je sicer res v javnem lokalu in utegne biti tudi res, da ni zavarovana s ključmi in zapahi, da bi nikdo nepoklicani ne mogel notri, kar pa tudi treba ni, ker mnogi raje sploh ne zahajajo v »Narodni dom«, nego da bi zahajali v tisto sobo. Saj ti ne treba družega, nego da povprašaš »Piccola« in najmanjši med natakariji ti gotovo pokaže v — nemško sobo. Ali vprašajte kakega Nemca in sprovede vas v »internationales Zimmer«. Istotako je gola resnica — in naj jo »Narod« označa kakor laž kolikor hoče — da se je vršil dialog med dvema Nemcema, vračajočima se iz »internationales Zimmer« v »Narodnem domu«, kateremu zaključek se je glasil: »Ach was, wir waren ja nicht im »Narodni dom«, sondern beim Mayer«. — »Wieso?« — »N. d.« gehört ja jetzt so uns«.

To se utegnejo videti marsikomu le malenkosti, šale, toda, ko je govor o domu naroda slovenskega, nas bodejo tudi take — šale. Prav to nas boli, da nasprotniki zbijajo svoje neslane šale s prvimi institucijami našimi.

Razun zabavlja na »Edinost« in njene dopisnike in razun biografij Mayerjevih natakarjev je v I. članku »Narodovem«, v »Cvetju in plevelu«, zvenečem tu pa tam jako sentimentalno — tudi nekaj stavkov, ki naj dokažejo potrebo, da je »N. d.« tak, kakoršen je. Pred vsem vsklika člankar patetično: Kdo ne ve, kolikega pomena je »N. d.« za ljubljansko slovenstvo. Seveda vemo, dragec, drugače bi ga pa puščali v miru! Samo da smo mi zraven tudi tega ponižnega menenja, da ne tvori samo izvestna gospoda ljubljanskega slovenstva. Tudi, kar se tiče stavbe »N. d.«, nam mora dopisnik iz narodnih krogov že dovoliti, da smo drugega menenja. Menimo namreč, da so ravno lega in nesrečno urejeni prostori mnogo vzrok, da restavracija ne more vspevati. In še en vzrok je, da si morajo gospoda sami želodec kvariti. In to je: čudno vedenje izvestne gospode. Vsi menda menijo, da mora slovenski narod sedaj pridobiti na aristokraciji, česar muni privoščila usoda v teku stoletij. In kako ponosno se dopisnik v »Narodu« bje po prsih, češ, da so oni dali 80% za »Nar. dom«. — Tako in še hujše delajo nekateri v »Nar. domu« samem, kjer priprostim ljudem ne dovoljujejo niti onih 20%. Dajte narodu, kar je narodovega, zasnujte zopet po nepotrebi pretrgane zveze z narodom, vabite, mesto da odbijate, in videli boste, da bo restavracija v »Narodnem domu« mogla živeti tudi brez nemških restavraterjev in prihranjena nam bode sramota, da morate javno govoriti o možnosti konkurza »Narodnega doma«.

Politični pregled.

TRST, 7. aprila 1899.

K položaju. Kdo bi si mislil groznejše ironije usode: »Neue Freie Presse« kliče celó pokojnega kancelarja Bismarcka iz groba, da bi jej pomagal krotiti — uganite koga! — no: nemške radikale. Skoro neverjetno je, kako točno prihaja

maščevalna Nemezis za vsakim zlodejcem. In pravi zlodejec je bilo to židovskoliberalno glasilo se svojimi zaplečniki. Toliko časa je kurilo in netilo, toliko časa je proslavljalo nemško gemeinbürgerschaft, zvezo z Schönererjem in Wolfom, kakor panacejo za avstrijske Nemce, toliko časa je podžigalo strasti, da bi se zapalila hiša sosedova, hiša slovanskih narodnosti, hiša Avstrije, da bi moglo potem na razvalinah postaviti zopet svoje kruto vladarstvo — toliko časa, da mu je začela goreti lastna hiša ob divjem veselju nje — zaveznikov, nemških radikalec.

Sedaj, ko se jim je izjavila špekulacija z Madjari, ko vidijo, da jih je zveza z življi, ki morejo živeti le ob splošnem razvedanju, le oddaljevala od cilja, sedaj kličejo — Bismarcka na pomoč, a ne proti Slovanom, ampak proti nemškim radikalcem. Bismarek pomagaj, Bismarek oglasi se, morda bodo vendar čuli tvojo besedo! tako in ne drugače je umeti članek, ki objavlja spomine nekoga nepoznanca na svojedobni obisk pri Bismareku, ob kateri priliki je baje ta železni mož najhuje obsojal one avstrijske Nemce, ki sanjajo o združenju nemških provincij avstrijskih z nemško državo. Taki ljudje — tako da je rekel — nimajo prav nobenega zmisla za koristi Nemčije. Onemu, ki bo moj naslednik — je menil dalje Bismarek — bo v sveto dolžnost, da pošlje take ljudi, ako bi se mu hoteli bližati, s krvavimi glavami domov. Kaj bi pomagala Nemčiji pridobitev 8 milijonov Nemcev, ko bi si pa hkratu ustvarili iz avstrijskih Slovanov 20 milijonov sovražnikov in bi hkratu zgubili jedinega možnega zaveznika proti Franciji in Rusiji.

Take besede Bismarkove cituje »Neue Freie Presse«, da bi oplašila Schönererja in Wolfa. Da-li bosta hotela slušati? Prazna nada! Rečena moža obožavata pač Bismarcka kakor posebljenje nemškega šovinizma, ali za to, kar je rekel Bismarek pametnega — pametnega z nemškega stališča — ne dasta ni pipe tobaka. Ona dva potrebujeta strasti, razvedanja in besnenja in za to ne treba — pameti. To klicanje Bismarcka na pomoč ne bo pač imelo družega efekta, nego splošno uverjenje, da so liberalna gospoda pri kraju se svojo latinščino, in da ne vejo več, kako bi krotili duhove, katere so izzvali. Da, da, liberalni mandatje — ti so v nevarnosti, pa ne pred Slovani, ampak pred — Schönererjem in Wolfom. Hoteli so zapaliti sosedovo hišo in sedaj imajo plamen v lastni hiši.

Pa tudi na Tirolskem čutijo slavni liberalci, kako jim radikalna voda pljuska preko glav. Pectoria liberalnih odličnjakov so prijavili svoj izstop iz deželnega volilnega komiteja v protest proti justifikaciji dr. Grabmayrja. Pravi jim bodi: volka so klicali in volk jih grize sedaj.

Iz deželnih zborov. V deželnem zboru kranjskem so imeli predvčeršnjem živahno razpravo o poročilu o »deželni kulturi«. Nad konsumnimi društvi se je vršila grozna sodba od strani govornikov narodne stranke, Lenarčiča in dra. Tavčarja. Organizacijo konsumnih društev pa sta branila poslanca Ažman in Schweiger. Naše menenje je tako, da se je izrekla marsikatera opravičena beseda graje, da pa se je streljalo tudi visoko preko cilja. Ko bi vedeli, da bi naša beseda kaj izdala, bi povedali svoje menenje. Ali mi smo — na indeksu. No, za danes rečemo le toliko, da je pač dobro, ako se izliva kalna voda, ne- previdno pa je, ako se z vodo vred meče tudi — otroka v jarek.

V deželnem zboru štajerskem je deželni odbor predložil, kako bi se mogel povspeševati razvoj višega gimnazija v Celji. Torej se gospoda nemška vendar malce boje utrakvističnega gimnazija. Deželni odbor nasvetuje štipendije v znesku 3000 gld. Pravico predlaganja za podeljevanje teh štipendijev naj bi imela kuratorij nemškega studenenteima in pa ravnatelj gimnazija. Tako si hočejo zagotoviti primerno frekvencijo gimnazija. Seveda: nenaravne stvari potrebujejo nenaravnih sredstev.

V deželnem zboru češkem je izročil posl. Baxa predlog, naj se razveljavijo mandati nemških poslancev, kakor zahteva pravilnik, ker nemški poslanci ne zahajajo v seje. Deželni maršal je povdarjal, da je ta zahteva zakonita, toda predlog ni dobil zadostne podpore. Liberalna gospoda se lako oddahnejo, ker so mandatje rešeni — vsaj za sedaj — pred viharji novih volitev, na katere se

toliko vesele nemški radikaleci. Posl. Podlípny je predlagal, naj se zakonodaja glede direktnih davkov, v kolikor isti prihajajo iz kraljevine Češke, izroči deželnemu zboru, posl. Krumbkolz pa je zahteval, naj se ustanovi gozdarska srednja šola z češkim učnim jezikom.

Dežele in davčna reforma. Po finančnem načrtu davčne reforme dobe dežele od osebnega dohodninskega davka delež treh milijonov gl. Vlada je za prvo leto 1898. dovolila predplače posamičnim deželam na ta delež. Tako je prejela Češka že skoro polovico in Niževavstrijska več nego 50 odstotkov. Sedaj pa izplača vlada tudi vsem ostalim deželam njihove deleže, tako, da v kratkem prejmejo vse te dežele svoje deleže, ki so jim zagotovljeni iz dohodkov osebne dohodarine. (O tem smo nedavno temu priobčili podrobnejši izkaz.)

Domače vesti.

Odbor pol. društva »Edinost« ne bo imel nočej svojo sejo, ampak jutri zvečer ob 8. uri. Gg. odborniki so naprošeni, da se gotovo udeležijo te seje.

Bodi povedano! Pod tem naslovom nam pišejo: »Slovenski Narod« je apostrofiral Tržačane, naj bodo tudi oni taki »noroči«, da bodo kaj žrtvovali za svoje šolstvo, da tako razbremene družbo sv. Cirila in Metoda, »ki ima polne roke dela na Koroskem«. Pridržuje si za drugi pot pojasnilo, koliko in zakaj so tržaški rodoljubi — a ne da bi se radi tega čutili — norci — žrtvovali, hočem nastopno povedati vsej slovenski javnosti, v trdni nadi, da se mi ne bo štela v greh ta odkrita beseda.

V Trstu smo tudi v minolem letu nabrali za družbo 3000 gld., in reči smemo, da je naše ljudstvo storilo v polni meri svojo dolžnost, ako vzamemo v v poštev ogromne druge stroške, katerih sem omenjal gori in katere hočem označiti drugi pot. To je res, da družba sv. Cirila in Metoda žrtvuje za tržaške zavode, toda slovenska javnost naj ne pozabi, da avtohtonno prebivalstvo na tržaškem ozemlju le v mali meri uživa dobroto teh žrtev naroda slovenskega; v veliki meri pa otroci starišev, priseljenih semkaj od vseh slovenskih krajev! Ako torej narod slovenski žrtvuje za Trst, ne žrtvuje morda za kake tržaške parazite, ampak za kri iz vseh slov. pokrajin. Če pa se misli, da bi morali mi sami nabrati za vse potrebe, potem pa res ne potrebujemo družbe sv. Cirila in Metoda in bili bi resnični norci, ako ne bi se postavili na svoje noge. Ali to naj se nam — kakor je opazila »Edinost« povsem umestno — vsaj pove, da bomo vedeli, pri čem smo!

Kaj pa mislijo oni, ki so se kar zgrazali nad nami in »Sočo«, ko smo ne dolgo temu in le bolj v svarilo namigavali o potrebi osamosvojenja od Ljubljane, in ki so govorili in povdarjali — seveda z vsem pravom — da noben narod ne more vspevati brez kulturnega in narodnega središča?! Ali se s takim žaljivim predbacivanjem povspešuje potrebna gravitacija v središče?!

O tem vprašanju naj razmišljajo vsi oni, ki so še — blage volje.

Iz »Cvetja in plevela«. Prišel nam je torej II. snop »Cvetja in plevela«. »Narodov« člankar zatrja še enkrat, da je »Edinost« zlobna in njeni dopisniki tudi. Jemljemo na znanje tudi to novo zatrdilo.

Da bi pa nas porušil notri v tla, pripoveduje na dolgo in široko, koliko je Ljubljana napredovala zadnja leta, in nam prorokuje, kako da že sprevidimo tudi mi vse to. Mož pa je toliko — pošten, da ne pove, da smo ravno mi pokazali svojo objektivnost v sodbi o ljubljanskih stvarih, ko smo še minolega petka priobčili članek iz peresa moža, s katerim se še danes ponaša isti — »Slovenski Narod« in ki je razvoj in napredek Ljubljane opisal in načrtal z zgovorno besedo — gotovo konkretnije in pregnantneje, nego pa se je to zgodilo v snopih »Cvetja in plevela«. To je mož modro zamolčal; seveda: kje bi bila sicer perfidnost »Edinosti«?! To je malce — poredno od avtorja »Cvetja in plevela«, kakor se ne kaže posebna lojalnost tudi v tem, da je namenoma vse mešal, kar smo pisali mi in kar so pisali drugi, samo da bi pal na nas odij za — vse:

kar smo pisali in česar nismo pisali! Na enem mestu se mu je pripetila celó mala nezgoda, da povdarja sam, da ne vé, ali je bilo v »Edinosti« ali v »Slov. listu«. Ali namen je dosežen: »Edinost« je dobila svoj del in je perfiden list.

Kakor je že navada nabiraleu »Cvetja in plevela«, da v pretiravanju v izrazih nadomešča ono, česar mu primanjkuje na argumentih, pravi tudi, da je »Edinost« »izlila največ gnojnice na slovensko gledališče«. Mi? Gnojnice? Mi smo priobčili razpravo, ki jo je spisal slovenski literat: mirno, stvarno in se stališča zakonov dramatiške umetnosti in tudi tehniških potreb vsacega gledališča! Če se taka kritika vidi »Narodovemu« član-karju gnojnice, potem mu že moramo povedati, da je on sam največji sovražnik slovenskega gledališča, ker mu ne privoščá onega, brez česar ne more vspevati noben umetniški zavod! In če naše gledališče ne more prenašati take kritike, potem bi morali beležiti z žalostjo v srcu, da mu ni usojena doba cvetja!

Sploh pa se vidi temu II. snopu »Cvetja in plevela«, da je bil zložen z velikim trdom: pravo prisiljeno zelje. Prav tako se nam zdi, kakor da ga je avtor sestavil le zato, ker se je v to obvezal sam, postavivši prvemu snopu na čelo št. I. Seveda za »I.« mora priti »II.«

Sicer pa ne smatramo posebno tragično vse te jeze. Pri »Narodu« je v rabi tisti poznani sistem na dve vedri. Vreteno gori na vrhu se vrti in eno vedro leze doli, drugo gori. Pred par dnevi še je bilo nizko doli goriško vedro, sedaj pa je tržaško. Sedaj smo mi tisti, ki smo perfidni, zlobni, in ki razlivamo gnojnice, a Goričani so — »uzorni«. (Glej I. snop »Cvetja in plevela« v številki od 1. aprila, v drugi koloni na drugi strani, 6. vrstica od zgoraj!) In tako se nočemo odreči nadi, da zopet zleze kviško tudi naše tržaško vedro.

Eos efflamus foras v — verzih. Ta glasoviti »placet« z glasovitega shoda na Rižani v letu 804, ko so nam grozili — kakor nam groze sedaj — da nas vržejo iz dežele, tisti pojav latinske brutalnosti, ki si je ostala dosledna do današnjih dni — je našel svojega pesnika-peveca! Neki Riccardo Pitteri se je skobacal na svoje pesniško kljuse in je spustil v skoje svojo muzo, da z verzi proslavi one grožnje na rižanskem polju, ki pa so imele to dobro na sebi, da jih slavni Latini niso mogli izvršiti. Proganjali in zatirali so pač naše ljudstvo, kakor je proganjajo in zatirajo danes in latinska brutalnost v Istri je ostala nespremenjena tekom stoletji — ali Slovanov je še v Istri! In tako smemo menda gojiti nado, da — kakor nas ni pregnal placet z rižanskega polja pred tisoč leti, nas tudi sedaj ne preženejo — verzi slavnonepoznanega pesnika Riccardo Pitterija!

Politika predpusta. Nedavno temu je Dinko Politeo v »Agramer Tagblattu« označil vso primorsko politiko kakor politiko predpusta. Kako prav je imel vrli hrvaški novinar, vidimo sedaj, ko se nikakor ne morejo pomiriti in so rekurirali na vse strani, ker jim županstvo v Pazinu ni dovolilo za te velikonočne praznike — maskarade. Ne mislite, da se šalimo! Prav zares: maskarado v prilogi Legi — so hoteli imeti na velikonočni ponedeljek!

»Piccolo« pretaka še danes trpke solze, ker je namestništvo odbilo rekurz. S tem daje državna oblast očitno stopila iz nevtralnosti na škodo Italijanov. Kako pak: to je še posebno razvidno iz postopanja okrajnega glavarstva v Kopru.....

Letni račun »Delalskega podp. društva«. To naše največje in najpremožnejše delavsko društvo, na katero smemo biti v resnici ponosni, napreduje trajno, toda za naše razmere še vedno — prepočasno.

Ob zvršetku prošlega leta je šteló to društvo 1476 členov. Med temi je bilo 309 žensk.

Slučajev bolezní je bilo v prošlem letu 715, za katere je društvo izplačalo 10.000 gld. podpore. Za zdravila je potrošilo 1659 gld.

Knjižnica šteje 1592 knjig, čitateljev je pa bilo — 900! Ta številka kaže, da napredujemo tudi v tem pogledu, ali tudi to število je še premalo za tako število členov in knjig, ki so na razpolaganje. Ali, kakor rečeno, ako pomislimo, da se je število čitateljev pomnožilo od prejšnjega leta za 510, smemo upati, da se to število v tekočem letu še pomnoži, kar je naša iskrena želja.

Skupno premoženje znaša 29.213 gld. 61

nvč. in se je v minolem letu pomnožilo za 2392 gld. 36 nč.

Radi bi napisali celo stran lista o tem prevažnem društvu, toda skromni prostor nam ne dopušča, da bi se bolj na tanko lavili s to delavsko narodno trdnjavo. Priporočamo pa vsem tu bivačim Slovanom — pozivajoči jim še enkrat v spomin veliki pomen tega društva za socialno in narodno organizacijo našo — da podpirajo »Del. podp. društvo« na ta ali oni način, kakor se že komu zdi bolj prikladno.

Redni občni zbor »Del. podp. društva« bo, kakor je bilo že javljeno, v nedeljo dne 9. t. m. v dvorani Mally (ulica Torrente 16, I. n.).

Volitev odbora pa prične, kakor običajno, v soboto dne 8. t. m. zvečer ob 6. uri ter bo trajala do 9. ure. V nedeljo se bo vršila volitev od 8. zjutraj do poludne v društvenih prostorih, popoldne pa od 3½ do zvršetka občnega zbora v dvorani Mally.

Opozarjamo še enkrat na važnost tega občnega zbora ter prosimo v interesu društva, naj se ga členi mnogoštevilno udeležijo, da ne bode trebalo še enkrat sklicevati občnega zbora, kar je ne le na materialno škodo društva, ampak provzroča tudi sitnosti odboru in členom.

Izlet v Postojno. »Delalsko podp. društvo« priredi, kakor že javljeno, izlet v Postojno, kar se zgodi prve dni meseca junija. Odbor tega društva prosi tem potom vsa pevska, kakor tudi ostala narodna društva, katera namerjajo udeležiti se tega izleta, naj to pismeno prijavijo istemu odboru, da mu bode mogoče ukreniti potrebno.

Osobito pa so naprošena ona pevska društva, ki žele sodelovati na koncertu v Postojni, naj to prijavijo kar najhitreje mogoče.

Ker je čisti dohodek tega koncerta namenjen za »Narodni dom« v Trstu, se nadejamo, da bode zanimanje veliko in vspeh dovoljen.

Dva shoda. Včeraj sta se vršila v Ljubljani dva shoda: v »Narodnem domu« shod trgovcev in obrtnikov, v »Katoliškem domu« pa shod gospodarskih zadrug. Iz »Naroda« posnemamo, da je bil prvo imenovani shod sijajen, iz »Slovenca« pa, da je drugo imenovani shod vspel izbornó. Ob obstoječih razmerah se vzdržujemo za sedaj vsake nadaljne opazke.

O samomoru župana Andrejeleha nam je došlo z Gradišča pri Prvačini nastopno poročilo: Ni mogoče, da je šel Andrejeleha dne 15. marca z doma, ker je gotovo, da se je pripeljal v Dornberg že 14. marca predpoludne, kjer je v neki tamošnji krčmi spil ½ litra vina. Potem se je vrnil peš proti mlinu.

Preej popoldne so ga videli nekateri kopači tostran mlina za krajem Vipave, kjer je grede odmetal neke papirje, škatljico, v kateri je bil strup, ter neko kapo, žepno ruto, i. dr. Okolo 1. uro popoldne je stal na neki veji, viseči nad Vipavo. Od tod so ga kopači prepadli, ter je šel od tam kake 3 streljaje višje v breg. Tam je legel, ter spal kaki 2 uri. Nekaj pred 4. uro so ga šli pogledat nekateri kopači. Našli so ga bdečega. V roki je imel brivno britev, ter ni pustil nobenega do sebe, velé vsakomur, ki se mu je bližal: Idi tamo!

Okoli 4. ure pop. si je prerezal vrat, vrgel britev od sebe, ter se v krvi zavalil na tla. Dve uri pozneje je zdihnil dušo. Tudi ni res, da bi bil pisal soprogi iz Gorice, temveč iz Trsta, kar je razvidno iz telegrama, došlega iz Veprinca v Gorico. Toliko v pojasnilo!

Sto goldinarjev nagrade. Okrajno glavarstvo v Mariboru je zagotovilo 100 gld. nagrade onemu, ki privede morileca, ki je umoril Frana Globa, bivšega hlopea pri šolskih sestrah v Kamnici, ali ki bi mogel povedati, kje je možno zasačiti morileca.

Iz-pred deželnega sodišča. Včeraj je sedela na zatožni klopi deželnega sodišča sama mlada družba: 18-letni Ivan Perkovec, 17-letni Rudolf Mirtič, 18-letni Anton Sedevečič in 19-letni Josip Mirtič vsi pekje; prvi so obtoženi tatvine, poslednji pa le radi sokrivde in poneverjenja. Kradli so v prodajalnicah zlatarja Jerneja Fragiaceoma in optika Steinbacha. Dobili so: Sedevečič 7 mesecev, Perkovec in Fakin po 6 mesecev, Rudolf Mirtič 4 mesece in Josip Mirtič 2 mesece ječe.

Ponesrečen kolezar. Minolo nedeljo se je na Medvedjaku na Kranjskem ponesrečil neki kolezar vozeči iz Ljubljane v Novomesto. Ves pobit

je prišel v gostilno Jos. Kreka na Pljusk, kjer je umrl še istega popoldne. Pri njem so našli vizitko, glasečo na ime Jos. Sorčič.

Nesreča. V Ratečah na Gorenjskem sta Jos. Rožič in Jos. Kajžer streljala s topiči. O tem se je unel smodnik in oba ožgal po obrazih.

Drobne vesti. Včeraj se je hotela zastrupiti 27letna delavka Elizabeta Pragher, stannjoča v Via Tesa št. 17. Zavžila je žveplene kisline. Poklicali so zdravnika z rešilne postaje, ki jej je podal prvo pomoč. Na to so jo prevedli v bolnico, kjer jej je že dosti bolje. Morda si še premisli in pride do zaključka, da je še vendar »fletno« živeti na tem nerodnem svetu.

V pivovarni Dreherjevi sti se dogodili včeraj dve nesreči. Sodarju Karlu Widmarju je padel sodček na glavo z višine 3 metrov, ranivši ga hudo. Delavec Fran Mozetič pa je padel s skladišnice sodčkov. Valil se je od sodčka do sodčka in ko je pritrkljal na tla, je obležal v nezvesti. Vidmarja so prenesli v njegovo stanovanje, Mozetiča pa v bolnico, kjer je siromak umrl na dobljenih ranah sinoči ob 10. uri in pol.

Včeraj je imel znani in spretni policijski oficijal Titz dober lov. Zalotil je 33letnega pisarja Ivana Ursicha, ki je že pred dvema leti zagrešil goljufijo 1200 gld. Ursich je bil pobegnil v inozemstvo in deželno sodišče je izdalo tirnico za njim. No, sedaj je vendar prišel pravici v pest.

Različne vesti.

Baronica Hirsch. V Parizu je umrla udova pokojnega bankirja Hirscha. Zapustila je do sto milijonov frankov v dobrodelne namene — seveda večinoma židovske, zlasti za žide v Galiciji.

Potopljena ladija. Iz New-Yorka brzojavljajo dne 5. t. m.: Parnik »Chilka« se je potopil ravno ko je odplul iz pristanišča Eureka (Kalifornija). Na parniku je bilo 14 mož posadke in 5 potnikov; od vseh je utonilo 11 oseb.

Strašna smrt. Iz Arstehena na Nižavstrijskem poročajo o strašni nesreči, ki je dne 1. aprila zadela nekega 13letnega dečka. Neki tamošnji kmet je istega dne oral in fant mu je poganjal voli. Nakrat sta se vola splašila in pričela dirjati s plugom. O tem je prišel deček pod plug in ostro železo mu je popolnoma predrlo život. Nesrečni deček je umrl v malo trenotkih.

Šopki o. Stanislava Škrabca.

(Zvišetek.)

In nam se očita, da hočemo porusiti slovenščino, da »vrivamo nekaj novega«, namesto »logičnega«, starega cela stoletja (?)! Kakor da je le v bomkanji logika, kakor da je logika tuja vsem Slavjanom, da-si ne bomkajo! O uboga logika!

Čitaje slovenske časopise in knjige, k radosti svoje vidim, da se bomkanju daje slovo, in nadejati se moremo, da sčasoma ono zgine in da ga ne bodo mogle rešiti niti psovke in rognje, niti kislodlakki dvogovori mej nemškoj Thusneldoj in slovenskoj Mieikoj na straneh »Cvetja z vertov sv. Frančiška«.

Strastni in nedostojni učenjaka ton v bezkončnih člankih »Cvetja«, h kateremu jaz nisem dal ni najmanjšega povoda, obrnen ni samo proti antibomkaveem, nego ima bolj globok, tajen smisel, kateri pa se jasno čita mej vrticami. To je boj proti mojemu »rusko-slovenskemu slovarju«, proti kateremu je na drugem mestu bila natisnena paskvilna kritika, ki je pa dosegla čisto nasprotno temu, česar je hotela. Naj si bode moj slovar dober ali slab, gotovo je vendar to, da dozda celo takega ni bilo, in gotovo je tudi, da nikomur ni zabranjeno sestaviti boljši; naj le poskusi! Uže prosta taktičnost bi zahtevala ne ro-vati proti njemu, ako se uže ne more in ne hoče priporočati ga. »Man merkt die Absicht und wird verstimmt«. Treba je bilo sestavitelja oblatiti, ponižati v očeh rojakov, očitati mu, da celo slovenskega jezika ne zna, da je nevednež itd. itd. bez konca in kraja.

In takim pisarjenjem se celo v Rusiji »hodi po hišah«!! (Imam tudi jaz nekatere zveze s »pravimi« učenjaki!)

Naj bi se pomislilo, da sestavljenjem slovarja in slovnice nisem iskal ni bogatstva ni slave, no

edino le želja, prinesiti žrtvo, ki mi je po moči, na altar domovine, vodila me je.

Bil sem tudi jaz prvi, ki sem začel znaniti Ruske se slovenskoj prozaj, dokler se nisem lotil bolj težkega dela. In lotil sem se ga sam, brez vsake pomoči se strani slov. učenjakov.

Zdaj se tiska uže »slovensko-ruski slovar« in slovnica slovenskega jezika v ruskem jeziku, tiska zopet v domovini, da-si je to delo namejeno le Ruskim. Ali pa se najde na vsem neobjetnem prostranstvu Rusije človek, ki bi se domislil očistiti mi, da želim posloveniti ruščino? Gotovo ne! Ruska glava ne more roditi takega absurda. Ako najdejo nedostatke na mojem delu celo »pravi« učenjaki, gotovo pohvalijo dobro voljo; meni pa ostane le reči: Feci quae potui, taciunt meliora potentes.

Ne da bi mislil delati reklamo za svoje knjige, vendar-le še jednokrat polagam dragim rojakom na sree: učite se ruščine in ne ozirajte se na to, ali je to temu ali drugemu po volji ali ne. Še Bog vsem vstreči ne more, kam li mi!

To bode veliko boljše, nego pestovati tisto mrtvo-rojeno latovščino, katero je iznašel varšavski žid Samenkov in katerej je ime »Esperanto«. To židovsko latovščino propaganduje o. Stanislav, v njo je prevel uže nekoliko molitev, katere je podal na platnicah »Cvetja« svojim »prijateljem«!!

Dr. Samenkov, kadar to izve, gotovo poreče (če je še živ) z Horacijem: »Sic vos non vobis velera fertis oves!«

Do svidonja, Reverende!

M. M. Hostnik.

Brzjavna in telefonična poročila.

(Zadnje vesti.)

Gradee 7. V današnji seji deželnega zbora je deželni odbor predložil načrt za spremembo volilnega reda, po katerem naj bi se v občinah uvele direktne volitve. Veleposestvo bi volilo 12 poslancev, mesto graško 4, druga mesta in trgi 15, trgovinski zbornici v Gradeu vsaka po 3 poslance.

Nachod 7. Noč je minola mirno. Danes se dela zopet po vseh tovarnah. Včeraj so zaprli vsega skupaj 30 oseb in sicer radi plenjenja in prikrivanja uplenjenega blaga. Poizvedovanja se nadaljujejo. Včeraj je došla sodna komisija iz Kraljevega gradea.

Pariz 7. »Figaro« objavlja izpovedi generala Rogeta v odgovor na izjave preiskovalnega sodnika Bertulusa, na katerih poslednjih izpovedbah se general Roget zgraža. Ni res, da je generalni štab rabil Esterhazy-a za ogleduške službe. V pogovoru da je general Roget rekel le to, da je Esterhazy pač pustolovec, nikakor pa ne izdajica.

Nachod 7. Danes so se izvršila nova aretovanja. Vseh skupaj je zaprtih sedaj kakih 60 oseb. Vršile so se tudi hišne preiskave in zaplenilo se je mnogo blaga, katero so bili izgrezniki uplenili po prodajalnicah.

Iz bližnjih vasij vozijo kar na vozeh blago, katero so bili izgrezniki spravili iz mesta.

„EDINOST“

večerno in zjutranje izdanje
se prodaja, razun v drugih navedenih tobakarnah, tudi
najužnem kolodvoru.

Najnoveja trgovinska vest.

New-York 5. aprila (Izv. brzjav.)
Pšenica za takoj 80⁵/₈ za maj, 77³/₈ za julij 67⁵/₈, za sept. 74⁵/₈ — Koruza za maj 39⁷/₈ za juli 40¹/₈ Mast 550.

ZALOGA POHIŠTVA IN OGLEDAL

Rafaella Italia

TRST — Via Malcanton št. 1 — TRST

Zaloga pohištva za jedilnice, spalnice in sprejemnice, žimne in peresne, ogledal in železnih blagaj, po cenah, da se ni bati konkurence.

Mala oznanila.

Pod to rubriko prinašamo oznanila po najnižjih cenah. Za enkratno insercijo se plača po 1 nč. za besedo; za večkratno insercijo pa se cena primerno zniža. Oglasi za vse leto za enkrat na teden stanejo po 10 gld. ter se plačujejo v četrtletnih antecipatnih obrokih. Najmanjša objava 30 nč.

Posređovalnica za potovanja.

Alojzij Mozetič

Piazza Negoziante 1.
daje pojasnila za vsakršna potovanja in sprejema predplačila za obisk svet. razstave v Parizu l. 1900.

Zaloga krompirja, zelja in fižola.

Vatovec Jak.

ulica Molin picolo št. 9
ima zalogo krompirja, zelja fižola in drugih pridelkov.

Razprodava na debelo.

Poduk v glasbi.

Vogrič Hrabr.

ulica Stadion 19, I. n. po.
učuje glasbo praktično in teoretično, doma in zunaj.

Zaloga olja, mila in kisa.

Vatovec Anton

Ulica Torrente št. 26.
Prodaja olja, mila in kisa na drobno in debelo. Naročila izvršuje točno.

Krčme.

Čokelj Andrej

Ulica Commerciale št. 10 toči izborna istrska in dalmatinska vina. Kuhinja priprosta ali čedna in cena.

Jurković Mate

ulica Carintia št. 25
toči izvrstno črno in belo istrsko vino ter ima dobro domačo kuhinjo.

Jak. Perhauc

Via Aquedotto šte. 8.
Zaloga vsakovrstnih vin in botelj. Postrežba točna, cene zmerno.

Pirih Ivan

Via Media št. 3., krčmar, toči črna in bela vina in pivo prve vrste. kuhinja izvrstna, cene zmerno.

Lozić Jurij

Androna S. Lorenzo (za magistratom). Zaloga pristnega dalmatinskega vina po najnižjih cenah. Razprodaja od 5 litrov naprej. Na zahtevanje se pošilja na dom in na deželo.

Obuvala.

Stantič Josip

„pri Pepetu Kraševcu“
na Rožariju poleg cerkve Sv. Petra pod ljudsko šolo, ima veliko zalogo obuval. Sprejema tudi naročila.

Rehar Peter

ulica Riborgo št. 25. Velika zaloga in delavnica vsakovrstnega obuvala po naročbi.

Trgovci.

Nazarij Grižon

Via Giulia 64 prodaja vsakovrstnih jestvin, kolonijalnega blaga in olje

Ant. Furlan

Piazza S. Francesco št. 2. Prodajalnica jestvin in kolonijalnega blaga. Postrežba točna. cene brez konkurence.

Abram Fran

Via S. Francesco št. 22.
Trgovec z dogami in sodarski mojster, izdeluje vsakovrstne sode in posodo. Delo solidno, cene zmerno.

Jak. Perhauc

Via Stadion št. 20, pekarna in slaščičarna, svež kruh večkrat na dan, prodaja moke. Vsprejema tudi domač kruh v pecivo. Postrežba točna.

R. Kolar

na ogli ulice Geppa in delle Poste Nuove, prodaja kolonijalno blago, delikatese, likere itd.

Anton Šorli

priporoča svoji kavarni Commercio „n. Tedesco, ki isti shajalisci Slovencev. Na razpolago so vsi slovenski in mnogo drugih časnikov.

D. Zadnik

Piazza S. Giovanni 6 (uhod V. delle Legna.) Prodajalnica manufaktur ponajnižjih cenah.

TEODOR SLABANJA

srebrar

ulica Morelli 12 v GORICI ulica Morelli 12

priporoča prečistiti duhovščini in cerkvenim predstojnikom svojo delavnico za izdelovanje **cerkvene posode in orodja**. Staro blago popravi, pozlati in posrebrni v ognju po najnižji ceni. Da si pa zamorejo tudi bolj revne cerkve naročiti cerkvenega kovinskega blaga, olajšuje jim to zgorej omenjeni s tem, da jim je pripravljen napravljati blago, ako mu potem to izplačujejo na obroke. Obroke si pa preč. p. n. gospod naročevalce sam lahko določi.

Pošilja vsako blago poštnine prosto!

Nova centralna čevljarnica v Trstu.

Via Malcanton št. 2.

Bogat izbor čevljev

za gospode, gospe in otroke.

Delo solidno, trpežno in po mogočih konkurenčnih cenah.

„Hotel Nazionale“

v Trstu, Via Vienna št. 4

nahaja se v bližini kolodvora južne železnice pristanišče, poštne in brzojavne urada ter je popolnoma obnovljen. Sobe elegantne vse v I. nadstr.

Cena od 60 novč. naprej.

V pritličju nahaja se tudi „Restaurant Nazionale“ elegantno opremljen, preskrbljen vedno in ob vsakej uri z gorkimi in mrzlimi jedili. Toči se: fino plzensko pivo in Culmbach-ovo črno pivo, najbolje dalmatinsko „Apolo d. Lissa“ in istrsko vino ter razna vina v boteljkah, vse po zmernih cenah.

Lastnik je slovan-dalmatincev. Govori se slovenski in hrvatski.

Naslanja se na geslo: „Svoji k svojim“ priporoča se slavnemu občinstvu slovenskemu in hrvatskemu za obilen obisk

Josip Serdarović,
lastnik.

„AGRICOL“

Patent T. 49/1008.

Privilegovano mehko kalijsko milo za uničevanje mrčesov

raztopljivo v mrzli vodi, v raznih krajih Trentina, Istre, Goriške in pri t. k. poljedelski družbi izkušeno kot uspešno sredstvo z zatiranje vsek parasi-karnih in kriptogamičnih boleznih in žuželk v obče ki okuzujejo trte, sadna drevesa in zelenjad.

Navodilo, kako rabiti „Agricola“, na željo poštnine prosto.

Milarnica

F. Fenderl i dr. v Trstu.

Zastop in zaloga na Goriškem pri gosp. Frideriku Primas-u v Gorici, Veliki trg 16, na dvorišču.

FILIJALKA

c. kr. priv. avstrijskega kreditnega zavoda
za trgovino in obrt v Trstu.

Novci za vplačila.

V vrednostnih papirjih na	V napoleonih na
4-dnevni izkaz 2 ¹ / ₄ %	30-dnevni odkaz 2 ¹ / ₄ %
30- " " 3 ³ / ₄ %	3-mesečni " 2 ¹ / ₄ %
	6- " " 2 ¹ / ₄ %

na pisma, katera se morajo izplačati v sedanjih bankovcih avstrijske veljave, stopijo nove obrestne takse v krepost z dnem 24. junija, 28. junija in odnoso 20. avgusta t. l. po dotičnih objavah.

Okrožni oddel.

V vredn. papirjih 2% na vsako svoto. V napoleonih brez obrest

Nakaznice

na Dunaj, Prago, Pešto, Brno, Lvov, Tropavo, Reko kako v Zagreb, Arad, Bielitz, Gablonz, Gradee, Sibirij, Inmost, Czovec, Ljubljano, Linc, Olomue, Reichenberg, Saaz in Solnograd, brez stroškov.

Kupnja in prodaja

vrednostij, diviz, kakor tudi vnovčenje kuponov proti odbitku 1% provizije.

Inkaso vseh vrst pod najumestnejšimi pogoji.

Predumji.

Jamčevne listine po dogovoru. Kredit na dokumente v Londonu, Parizu, Berlinu ali v drugih mestih — provizija po jako umestnih pogojih.

Kreditna pisma na katerokoli mesto.

Vložki v pohrano.

Sprejemajo se v pohrano vrednostni papirji, zlati ali srebrni denar, inozemski bankovci itd. — po pogodbi.

Nasa blagajna izplačuje nakaznice narodne banke italijansk v italijanskih frankih, ali pa po dnevnem kursu.

M. Aite

Razprodaja vse blago v zalogi po znižanih cenah.

(prej Aite & Zadnik)
Via Nuova ogel ulice S. Lazzaro.